

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertationes Juridico-Theologicæ De Jure, & Justitia

Karchne, Simon

Augustæ Vindelicorum ; [Graz], 1714

§. I. De conditionibus necessarijs ad justitiam exactionum

urn:nbn:de:hbz:466:1-40013

§. I.

De conditionibus necessarijs ad Justitiam exactio-
num.

189. **U**T justa sit tributorum exactio, sequentes communiter requirunt Doctores conditiones. Prima est Autoritas legitima, qualem habet omnis Princeps superiorem non agnoscens, ut Pontifex (unde ut hic sustineat onera Apostolicæ Cameræ jam olim imposuit pensiones novis Prælati, quas Annatas vocant, id est, fructus anni primi aut integros aut Medios, huc spectant quindennia, sive quindenar, id est, dimidia pars fructuum eidem Cameræ singulis annis quindecim solvenda de quibusdam beneficijs unitis Monasterio, aut ex privilegio singulari liberatis à reservatione.) aut alius sæcularis Princeps: nullus alius secluso privilegio, aut immemoriali consuetudine potest tributa exigere *L. 1. 2. & 3. Cod. Vexigalia nova.*

Secunda est Justitiæ causæ omnium autem causa justa reducitur ad publicam utilitatem, aut necessitatem, nempe, ut vel Princeps excluso immoderato luxurietur, aut pro defensione patriæ contra hostes. Hinc cessante causa novæ contributionis, etiam hæc secundum omnes cassanda est, nisi nova per priori emerferit, aliàs tributum est injustum & restituendum, aut reservandum in tempus necessitatis *Molin. Disput. 667.*

190. Tertiâ ut servetur æqualitas geometrica, hoc est, sit commensuratum facultatibus subditorum, proinde non æqualiter omnes, sed plus, aut minus secundum excessum, aut defectum facultatum tributum imponatur singulis. Ex hoc plurescum Cajetano deducunt injustum esse tributum impositum rebus ad proprium usum emptis, vel delatis, nisi deferens sit Negotiator: quia sic plus pauperes, utpote pluribus egentibus, quam divites solvere deberent, quod est iniquum. Unde *Mendo in Epitome opinionum V. Gabella n. 5.* negat solvi debere Gabellas in conscientia à venditore, ut suas strictas necessitates sublevert, secus ut conservet qualitatem statûs.

Nihilominus impositio Vexigalis de rebus etiam ad usum proprium emptis, aut venditis, dum tributum negotiationis causa impositum rebus ad usum quotidianam necessarijs non sufficit, est justa secundum vertiorem sententiam *Molinæ Disput. 669.* æquitas tamen naturalis, inquit *Laym. L. 3. tract. 3. p. 1. c. 3. n. 3.* non sinit ut solvatur à pauperibus emendationem suam, suorumque inopiam. Ratio, quia nulli opponitur juri; non naturali, quia falsum est pauperes gravari amplius, quam

quam divites per se loquendo, nam hi ob
lautiorem vitam plures res habent sibi ne-
cessarias comparandas, quam pauperes:
non etiam opponitur juri Canonico *C.*
quoniam de censib. in 6. & C. invocamus de censib. nam non improbat in locis
à Authoribus allatis vectigal ratione ma-
teriz, sed defectu legitimæ Authoritatis.
Quarta imbibita in prima est, ut tri-

butum non exigatur à personis, nisi à qui-
bus jure potest exigi: quapropter directe
solum potest imponi subditis, indirecte
autem extraneis invehentibus, aut evenien-
tibus merces propter jus exercendi merci-
monia, viarum reparationem &c. imò hoc
ipsum ultimatum redundat in subditos, qui
debent merces carius emere propter solu-
tum Vectigal.

§. II.

An? Quando Princeps possit novas exactiones imponere?

191. **D**ixi *novas*: quia vetera tributa
realia, seu rebus imposita ad
Principis sustentationem necessaria justa
esse, eaque pendenda constat ex Rom. 13.
*ideo & tributa prestatis, Ministri enim
Dei sunt, reddite ergo omnibus debita,
sui tributum, tributum, cui vectigal,
vectigal, & Matth. 12. reddite ergo qua
sunt Cesaris, Cesari &c.* tum ratione,
quod sint velut debita laboribus merces.

Dico primò Princeps dubius de justi-
tia tributi, aut habens solum opinionem
probabilem pro ejus Justitia, probabilio-
rem verò pro injustitia nequit imponere.
Ratio primi, quod juri certo, quod ha-
bent subditi in pecuniam, nequeat du-
bium jus Principis prævalere, sed quan-
do tributi justitia est dubia, jus Principis
est incertum, jus verò subditorum in pe-
cuniam est certum, ergo.

Ratio secundi cum Moja tract 1. de
opinionem probabili q. 7. Vasq. Laym.
contra plurimos est hæc: quod in spectan-
tibus ad justitiam commutativam judex de-

beat sequi opinionem probabiliorem re-
lictæ probabili (nisi lex contrarium di-
sponat) nam sequens ordine secunda pro-
positio est damnata ab Innocent. XI. *Pro-
babiliter existimo Judicem posse judica-
re juxta opinionem etiam minus proba-
bilem,* sed tributa sunt materia justitiæ
commutativæ, cum dentur titulo susten-
tandi Principem, & onera communia eo-
rumque Dominium antequam pendan-
tur, est penes subditos, ergo dum ho-
rum jus est probabilius, nequit contra hoc
pronunciari pro Principe habente jus mi-
nus probabile.

192. Dico secundò justa est tribu-
torum exactio stantibus quatuor conditio-
nibus explicatis à. n. 189. Ratio: quia
tunc est jus certum in Principe ea exi-
gendi.

Queritur an dictæ Conditiones sint
observandæ etiam in tributis imponendis
Provinciæ justo bello subjugatæ, aut sub-
ditis injustè rebellantibus, vel graviter
in Principem Reis? *Resp.* Cum Wadin-
go